

den saakaldte Kyndelmisse-Feber, der i Løbet af faa Dage havde gjort Ende paa hans Liv.

Men hverken dette Dødsfald eller Elses lange, haabløse Sygeleje havde gjort nogen Forandring i Husets nedarvede Skik og Orden. Hansine havde ogsaa i den Henseende ladet sig det være magtpaaliggende at bevare det ejendommeligt gammeldags Præg, der altid havde hvilet over hendes Hjem. Hun havde nu ganske overtaget Styrelsen af Huset, og hun raadede baade i Køkken og Stald med en Myndighed, der mindede om Moderen. Den Uselvstændighedsfølelse, der i de sidste Aar af hendes Ægteskab havde sløvet hendes Vilje, var her paa hjemlig Grund vegen for al hendes gamle Selvsikkerhed parret med en næsten rastløs Virke-trang. Og der var nok at tage fat i! Gaarden var i den senere Tid paa Grund af Moderens Sygdom og Faderens Blindhed bleven stærkt forsømt; og de havde endda maattet sætte sig i Gæld, fordi Fæstet var udløbet med Faderens Død og atter skulde fornyes, hvad der havde medført store Bekostninger.

Ole Kristian forestod Jordens Drift. Han var nu en fuldvoksen Karl paa fire og tyve Aar, lidt lille ligesom Hansine, men sund og kraftig. Han var under sin Opvækst ikke forbleven upaavirket af Søsterens underlige Giftermaal, og der var vel